

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 4294/2020
26.05.2021. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Божидара Вујичића, председника већа, Весне Субић и Јелице Бојанић Керкез, чланова већа, у парници тужилаца АА из ..., чији је пуномоћник Живановић Милош, адвокат из ..., ББ, ВВ и ГГ, чији је заједнички пуномоћник Јован Калајџић, адвокат из ..., против туженог Јавног предузећа „Србија гас“ из Новог Сада, чији је пуномоћник Славен Ковачевић, адвокат из ., уз учешће умешача Привредно друштво „Високоградња инжењеринг“ ДОО Нови Београд, чији је пуномоћник Бојана Бојић Морара, адвокат из ... и Компаније „Дунав осигурање“ АДО Београд, Главна филијала осигурања Јагодина, ради накнаде штете, одлучујући о ревизији тужиеног и ревизији умешача изјављеним против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж 2983/19 од 12.05.2020. године, у седници већа одржаној 26.05.2021. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ПРИХВАТА СЕ одлучивање о ревизији умешача Компаније „Дунав осигурање“ АДО Београд, као о изузетно дозвољеној.

УКИДАЈУ СЕ пресуда Апелационог суда у Крагујевцу Гж 2983/19 од 12.05.2020. године и пресуда Основног суда у Параћину П 1186/17 од 10.04.2019. године у односу на умешача Компанија „Дунав осигурање“ Београд.

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија туженог изјављена против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж 2983/19 од 12.05.2020. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Параћину П 1186/17 од 10.04.2019. године, ставом првим изреке, обавезани су тужени ЈП „Србија гас“ Нови Сад и умешачи Привредно друштво „Високоградња инжењеринг“ ДОО Нови Београд и Компанија „Дунав осигурање“ АДО Београд, да солидарно исплате тужиоцу АА на име накнаде материјалне штете због сасушења четири стабла брезе новчани износ од 459.900,00 динара са законском затезном каматом почев од дана подношења тужбе 23.11.2012. године до исплате и због оштећења бетонске ограде накнаду у износу од 169.680,00 динара са законском затезном каматом почев од дана вештачења 09.10.2012. године до исплате. Ставом другим изреке, одбијен је преостали тужбени захтев тужиоца АА, за износ од још 140.100,00 динара са каматом од утужења до исплате, а ставом трећим одбијен захтев тужилаца АА, ББ, ВВ и ГГ за накнаду нематеријалне штете у износима од по 500.000,00 динара са каматом од подношења тужбе до исплате. Ставом четвртим

изреке, обавезани су тужени оба умешача да тужиоцима АА, ББ, ВВ и ГГ солидарно исплате накнаду трошкова поступка у износу од 219.095,00 динара.

Пресудом Апелационог суда у Крагујевцу Гж 2983/19 од 12.05.2020. године, одбијене су жалбе туженог и жалбе оба умешача у погледу одлуке о накнади материјалне штете у износу од 229.950,00 динара са законском затезном каматом од дана доношења пресуде 10.04.2019. године и одбијене жалбе тужилаца на одбијајућу одлуку о њиховим захтевима и у наведеном је потврђена првостепена пресуда, а преиначена је у делу о накнади материјалне штете, одбијањем дела тужбеног захтева тужиоца АА за накнаду материјалне штете за сасушена два стабла брезе у износу до 229.950,00 динара, за законску затезну камату на накнаду материјалне штете почев од подношења тужбе 23.11.2012. године до 10.04.2019. године и за накнаду материјалне штете због оштећења бетонске ограде у износу од 169.680,00 динара са законском затезном каматом почев од вештачења 09.10.2012. године до исплате. Ставом трећим изреке, одбачена је као недозвољена жалба умешача Компаније „Дунав осигурање“ АДО Београд на одлуку из става 2 и 3 изреке првостепене пресуде. Обавезан је тужени ЈП „Србија гас“ Нови Сад да накнади трошкове парничног поступка тужиоцу АА у износу од 224.985,00 динара и да овом тужиоцу накнади трошкове другостепеног поступка у износу од 12.210,00 динара, а одбијен као неоснован захтев умешача Компанија „Дунав осигурање“ АДО Београд за накнаду трошкова другостепеног поступка.

Против наведене правноснажне пресуде донете у другом степену, тужени је благовремено изјавио ревизију на став 2, 3 и 4 пресуде другостепеног суда, због неправилно и нетачно утврђеног чињеничног стања и неправилне примене материјалног права. Умешач Компанија „Дунав осигурање“ АДО Београд поднео је посебну ревизију позивом на члан 404. Закона о парничном поступку, због погрешне примене материјалног права, указујући да пресуда о обавези умешача да солидарно са туженим накнади штету представља преседан у судској пракси.

Врховни касациони суд је оценио да су у конкретном случају испуњени услови из члана 404. став 1. ЗПП („Службени гласник РС“, број 72/2011 ... 18/2020) за одлучивање о ревизији умешача јер постоји потреба за уједначавањем судске праксе, обзиром да је погрешном применом материјалног права обавезан умешач да солидарно са туженим исплати тужиоцу накнаду штете проузроковане радовима на постављању гасоводне мреже, иако умешач у парници нема својство странке, а ни положај јединственог супарничара у смислу члана 210. ЗПП.

Испитујући побијану одлуку на основу члана 408. ЗПП, Врховни касациони суд је нашао да је ревизија умешача основана.

Пресудом другостепеног суда потврђена је првостепена пресуда у делу којим су поред туженог обавезани и умешачи да тужиоцу исплате накнаду материјалне штете у износу од 229.950,00 динара са законском затезном каматом од 10.04.2019. године до исплате и правноснажно одлучено о одбијању преосталих захтева тужилаца у односу на туженог и умешаче. Основано се ревизијом умешача Компанија „Дунав осигурање“ указује да он са својством умешача односно трећег лица у парници не може бити субјект обавезивања, како је пресудама нижестепених судова одлучено, погрешним

схватањем процесног права које је резултирало погрешном применом материјалног права.

У парници која тече међу другим лицима, умешач на страни туженог нема својство странке, већ учесника који има правни интерес да једна од странака успе, па се тој странци придружује са овлашћењем на предузимање процесних радњи, сагласно одредбама члана 215-218 ЗПП. Када умешач не ступи у парницу као странка уместо странке којој се придружио, сходно одредби члана 217. став 5. ЗПП, умешач не стиче својство странке, већ задржава својство трећег лица у парници. Тужбени захтев је управљен на туженог, а не може управљен бити на треће лице у парници, те се ни пресудом не може третирати да је тужбеним захтевом обухваћен и умешач. Обавеза на страни умешача у парници не настаје. Другачије схватање нижестепених судова је правно неодрживо и зато су по ревизији умешача обе пресуде у односу на њега морале бити укинуте на основу члана 415. став 1, због битне повреде одредаба парничног поступка из члана 374. став 1. у вези члана 393. став 1. и члана 417. ЗПП.

Из изнетих разлога, Врховни касациони суд је одлучио као у ставу другом изреке.

Испитујући дозвољеност ревизије туженог у смислу члана 410. став 2. тачка 5. ЗПП, Врховни касациони суд је нашао да ревизија туженог није дозвољена.

Чланом 403. став 3. ЗПП, прописано је да ревизија није дозвољена у имовинскоправним споровима ако вредност предмета спора побијеног дела не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

У конкретном случају тужба више тужилаца као обичних супарничара поднета је 07.12.2017. године, највиши појединачни тужбени захтев гласи на 1.169.680,00 динара, што представља вредност нижу од прописаног ревизијског цензуса. Стога, ревизија туженог није дозвољена према члану 403. став 3. ЗПП.

Из изнетих разлога, Врховни касациони суд је на основу члана 413. ЗПП, одлучио као у ставу трећем изреке.

Председник већа - судија
Божидар Вујичић, с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић